

ÉS OR TOT EL QUE REL·LUEIX?

Competències específiques i criteris d'avaluació vinculats

Competència específica 1 a desenvolupar

3. Realitzar propostes de composicions tridimensionals, seleccionant les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats, per resoldre problemes de configuració espacial i apreciar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CPSAA5, CC4, CCEC3.1, CCEC3.2, CCEC4.1.

Criteri d'avaluació

3.2 Explicar les qualitats expressives del llenguatge tridimensional en les composicions tridimensionals proposades, justificant la selecció de les tècniques, les eines i els materials de realització més adequats.

Competència específica 2 a desenvolupar

4. Elaborar projectes individuals o col·lectius, adequant els materials i procediments a la finalitat estètica i funcional dels objectes que es pretenen crear i portant solucions diverses i creatives als reptes plantejats durant l'execució, per valorar la metodologia projectual com a estratègia per desenvolupar el pensament divergent en la resolució creativa de problemes.

Aquesta competència específica es connecta amb els següents descriptors: CCL3, STEM3, CD3, CPSAA3.1, CPSAA3.2, CE3, CCEC3.1, CCEC4.1, CCEC4.2.

Criteri d'avaluació

4.1 Planificar projectes tridimensionals, organitzant correctament les seves fases, distribuint de forma raonada les tasques, avaluant la seva viabilitat i sostenibilitat, i seleccionant les tècniques, les eines i els materials més adequats a les intencions expressives, funcionals i comunicatives.

4.4 Avaluar i presentar els resultats de projectes tridimensionals, analitzant la relació entre els objectius plantejats i el producte final obtingut, i explicant les possibles diferències que s'hi estableixen.

Sabers bàsics

- Materials i eines de configuració tridimensional. Materials sostenibles, naturals, efímers i innovadors. Característiques tècniques, comunicatives, funcionals i expressives. Terminologia específica.

- Les formes tridimensionals i el seu llenguatge. Elements estructurals de la forma: línia, pla, aresta, vèrtex, superfície, volum, textures (visuals i tàctils), concavitats, convexitats, buit, espai, massa, escala, color.

- Relació entre forma i estructura. La forma externa com a projecció ordenada de forces internes.

- La llum com a element generador i modelador de formes i espais.

- Qualitats emotives i expressives dels mitjans gràfics i plàstics en cossos volumètrics.

- Metodologia projectual aplicada al

disseny de formes i estructures tridimensionals. Generació i selecció de propostes. Planificació, gestió i avaluació de projectes. Difusió de resultats.

- La propietat intel·lectual: la protecció de la creativitat personal.

Context o contextos

Personal, informal, en línia o mixta.

Dinàmiques de pressa de consciència

Observació de la jerarquia dels materials escultòrics en diferents cultures i èpoques, inclosa la irrupció de nous materials al llarg del segle XX.

Mitjançant una pluja d'idees i la recerca a internet, podem visualitzar a classe la gran quantitat de possibilitats matèriques que ofereix la creació volumètrica i l'escultura en concret.

L'objectiu d'aquesta pràctica és realitzar una pàtina sobre una peça en escaiola perquè sembli ser un altre material. Amb la peculiaritat que són els propis alumnes que han d'escollir quin material volen simular, i quin serà el procediment a

seguir per a obtenir el resultat en qüestió l'hauran de cercar ells mateixos a internet. Tot plegat per fomentar l'autoaprenentatge, el contrast d'informació i la pràctica autònoma.

Així mateix, caldrà definir l'alumnat el que és una pàtina i en que consisteix. Un bon recurs en línia per aquests propòsits és el següent:

<https://umh1046.umh.es/files/2013/02/P%C3%81TINAS-Y-ACABADOS.pdf>

Instruccions i materials

El desenvolupament de les activitats pràctiques exigeix un procés lent i pautat, alhora que l'adquisició de destresa en l'ús de materials específics.

És la nostra tasca disposar dels materials que necessitin els alumnes per aquesta tasca. A més dels habituals que podem trobar a l'aula/taller podem necessitar: pintures acríliques, vernissos, goma-laca, grafit, cera, pols de talc, betum de judea, nogalina, etc.

Descripció i planificació de la tasca o tasques. Tipus i característiques del producte o productes obtinguts.

1a part: pluja d'idees a classe amb els materials que ells creuen susceptibles a ser emprats per la creació escultòrica, guiats pel professor. Seguidament, recerca i visualització d'imatges d'escultures realitzades amb aquests materials al llarg de la història.

2a part: escollir un dels materials i cercar a internet la viabilitat d'imitar-lo amb una pàtina sobre escaiola. En cas de que sigui viable, escriuran un guió molt senzill de les fases per les que cal passar per dur-la a terme. En cas de que no, hauran de pensar en un altre material.

3a part: aplicació de la pàtina d'imitació escollida sobre la peça d'escaiola, passant per totes les fases i documentant-les fotogràficament. Pel general, una fotografia per cada fase.

4a part: pujar la memòria descriptiva del procés seguit, resultat del lligam del guió plantejat abans de la pràctica i les fotografies realitzades, al Classroom de l'assignatura.

Resultat: una peça (en el nostre cas el relleu realitzat en les SA prèvies: "Puja'm el volum!" i "I si no el vull en fang?") d'escaiola, però en aparença d'un altre material com: pedra, fusta, ferro, bronze, etc.

Procediments de retroacció, revisió i supervisió per part del professorat durant la tasca o tasques.

En les activitats del grup-classe i en les tasques individuals, és important que l'alumnat escolti atentament, segueixi les indicacions orals i/o escrites i es mostri receptiu a les correccions del professor. S'estimularà i valorarà l'autonomia de l'alumnat i la seva iniciativa. En les activitats que comporten un procés d'elaboració llarg i pautat, la supervisió i correcció de l'activitat serà contínua.

Procediment d'avaluació final, qualificació i transferència del coneixement

En les activitats que segueixen un procés pautat i d'execució lenta, la posada en comú en diferents moments implicarà una autoavaluació i un enriquiment

permanent.

Les valoracions finals es faran segons els criteris establerts prèviament, però també la iniciativa individual, la capacitat d'observació i anàlisi, i la destresa en l'ús dels materials, així com la sensibilitat i cura en els acabats.